

Joost Groeneveld

Afgeboekt

Een paar jaar geleden kreeg ik vrienden op bezoek, die een goed bedoeld commentaar hadden op onze inrichting. Die zou heel plezierig kunnen zijn, maar dan moesten we wel onze boeken wegdoen. Dat was ouderwets. Ik denk dat het Koninklijk NIVRA ook zulke vrienden op bezoek heeft gehad. De bibliotheek moet weg. En het NIVRA luistert daar naar. De bibliotheek gaat weg. Boeken zijn stofnesten. Ze vreten ruimte. Je leest ze maar één keer. Ze raken uit de tijd. Ballast. De schrijvers hoeven niet langer te blijven. Daar gaan ze in een laatste cortège de deur uit: Limperg, Polak, Haccou, Volmer, Sternheim, ... A. Mey, J.L. Mey, Van der Schroeff, Van Muiswinkel, Van Kampen, G.L. Groeneveld, Starreveld, Frielink, Zandstra daar wat vandaan; Van Belkum en Van 't Klooster nog steeds naast elkaar ... Wilschut, Zwijgend gaan ze. Eenmaal buiten vervluchtigen hun schimmen. En dan is er leegte.

Ik geloof heilig in accountancy. Ik geloof heilig in accountants. Maar dat geloof wordt zo wel op de proef gesteld. De Nederlandse accountancy heeft een ijzersterke traditie, die wortelt in wetenschap. Wat een zonde dat een beroepsgroep als die van accountants op deze manier van zijn geschiedenis en van zijn fundament wordt beroofd. Er staat geschreven: 'le dor wa dor', van generatie op generatie. We staan op de schouders van onze voorgangers. Zonder hen staan we in drijfzand.

Het gebeurt vaker dat boeken verloren gaan. Soms door een ongeluk (de klassieke bibliotheek van Alexandrië, althans voor zover Julius Ceasar daarbij was betrokken), soms door fundamentalisme (Savonarola, die in 1497, in zijn Falò delle vanità (bonfire of the vanities) ook boeken op de brandstapel liet gooien), soms door totalitarisme. Boze opzet en ongelukken hebben ons beroofd. Kan de opruiming door het NIVRA als boze opzet worden gekwalificeerd? Als een ongeluk? Of is het erger: onverschilligheid? Onwetendheid?

Wat is de boodschap die het NIVRA geeft: met al die handleidingen van tegenwoordig moet je gewoon doen wat er staat. Vooral niet over nadenken, want dat maakt je claimgevoelig. Iedere accountant moet onder identie-

ke omstandigheden en in gelijke situaties hetzelfde doen. Dat Van Buuren in zijn dissertatieonderzoek nog steeds accountants tegenkomt die weliswaar duurder zijn, maar dan ook nadenken en verantwoordelijkheid nemen, moet nu maar eens afgelopen zijn. Dat is verwarrend. Controletheorie, bedrijfseconomie, algemene economie, methodologie, ethiek, filosofie, is alleen maar overbodig: 'nog nooit nodig gehad'. Fiscaliteit wel, want we zijn eigenlijk allemaal wel accountants en belastingadviseurs. Maar die regels veranderen steeds, dus daar is geen bibliotheek voor nodig. Hetzelfde geldt trouwens ook voor financiële verslaggeving. Regels die bepalen hoe de recente geschiedenis van de onderneming feestelijk in een jaarrekening wordt verpakt. That's all, folks!

'De NIVRA-bibliotheek (Kenniss- & Informatiecentrum) bestaat al sinds 1895 en heeft de grootste accountancy-collectie in Nederland. De collectie is afgestemd op de beroepsuitoefening door en opleiding tot accountant en is ook waardevol voor belangstellenden uit bijvoorbeeld het bedrijfsleven.' En: 'Sinds 1895 besteedt de NIVRA-bibliotheek voortdurend zorg aan de opbouw van haar bestand' (website NIVRA). Zijn dat holle frasen? Als ze zo echt zijn gemeend, begrijp ik de maatregel niet. Zou het geldgebrek zijn? Dan zou de sponsoring door accountants van hockeysticks of golfclubs misschien (een beetje maar) moeten worden verlegd naar onze bibliotheek. Maar dit laat je niet gebeuren. Samen laten we dit niet gebeuren. Niet bij het NIVRA en ook niet bij de NOvAA.

Ik houd van het NIVRA, anders hoefde ik me niet zo op te winden. Ik houd van de bibliotheek. In de jaren zeventig ben ik lid geweest van de bibliotheekcommissie van het NIVRA. Maar het gaat me hier niet om de vergeefsheid achteraf van dat werk. In die commissie bouwden we aan een verdere ontwikkeling van accountancy en van – ook toekomstige – accountants. Het ging niet om de historie. Het ging om de toekomst. En daar gaat het nog steeds om. Opheffing? Ik heb er geen woorden voor. An

Joost Groeneveld, directeur Wingman Business Valuators B.V, Breda